

Faciliteert de overheid acties tegen bepaalde politieke partijen?

Ee studente werd begin dit jaar benaderd door de RID van de politie eenheid Midden Nederland om informatie te verschaffen over activisten in ruil voor facilitering van 'hardere actie' ook tegen bepaalde politieke partijen.

In maart 2018 werd ik, 'Marijke', benaderd door de politie met een tamelijk doorzichtig verzoek. Naast mijn inbreng voor een actiegroep rond huisvestingsproblematiek die ik met andere studenten heb opgezet, was ik vooral druk bezig met afstuderen. Werkzaam op de universiteit werd ik op een ochtend gebeld door 'Linda van de politie'. Ik schrok ervan, want zou er soms iets met mijn familie of vrienden gebeurd zijn? Maar nee, 'Linda' had mijn telefoonnummer verkregen via een demonstratie-kennisgeving die ik eerder bij de gemeente had ingediend.

Ze vertelde dat ze van een speciale, anonieme afdeling was die iets te maken had met de openbare orde – maar niet de AIVD. Mijn vraag wat voor afdeling het dan wel was (de RID?), lachte ze weg. 'Linda' vertelde mij dat deze afdeling al een tijdje in de gaten hield waar ik mij specifiek mee bezig hield. In dit kader noemde ze zowel 'mijn' actiegroep als andere acties, zoals in het teken van antiracisme, waaraan ik had deelgenomen. Sommige acties die ze noemde, waren zelfs al van ruim een jaar geleden.

Nu wilde deze medewerker van de 'anonieme afdeling openbare orde' mij graag persoonlijk ontmoeten om te zien wat we voor elkaar konden betekenen. Wij hadden immers duidelijk hetzelfde doel voor ogen volgens 'Linda', want ik vind de openbare orde toch ook belangrijk? Bij mij waren inmiddels alle alarmbellen gaan rinkelen, dus ik zei snel dat ik later wel zou terugbellen.

Ik besloot 'Linda' de volgende dag terug te bellen, goed voorbereid en via een andere telefoon met lopende geluidsrecorder. Legde haar kritische vragen voor in de hoop zo duidelijkheid te verkrijgen over mijn vermoeden dat het hier een benadering als informant betrof. Ze draaide er echter constant omheen en bleef aandringen dat ik haar *face to face* moest ontmoeten voor ze mij kon vertellen wat de bedoeling was.

Ze probeerde mij aan te praten dat ik paranoïde was en zei meermaals dat ik overal te zwaar aan tilde. Twee antwoorden die ik kreeg vond ik echter zeer veelzeggend. Op de vraag waarom het een anonieme afdeling betrof, zei ze dat dit voor mijn eigen bestwil was omdat het handig kon zijn om anoniem te blijven wanneer ik mensen met naam en toenaam ging noemen. Op de vraag wat zij dan voor mij konden betekenen, kreeg ik de wedervraag voorgelegd dat ik er toch zeker ook belang bij had dat toekomstige acties die ik zou organiseren goed zouden verlopen?

Kortom, alles wees erop dat ik werd geacht inlichtingen over mede-activisten te verschaffen in ruil voor hulp of bescherming bij acties. Opvallend genoeg specificerde 'Linda' niet wat voor soort acties ze in goede banen kon laten verlopen – de acties van mijn eigen actiegroep, of andere buitenparlementaire acties. 'Linda' liet doorschemeren dat de dienst waar zij voor werkt, bereid is verregerende acties te faciliteren, ook hardere acties tegen politieke partijen.

'Linda' kapte zelf het gesprek af met de woorden dat ik hopelijk in de toekomst wel op haar aanbod in wilde gaan. Gelukkig ben ik sindsdien met rust gelaten. Daar ben ik dankbaar voor, want ik weet dat die rust niet iedereen wordt gegund die op een dergelijke manier benaderd wordt. Hopelijk blijft het zo, want ik ben absoluut niet van plan om op dit 'aanbod' in te gaan. Ik zal nooit iets achter iemands rug om doen, of dat nou mede-activisten zijn of niet, en al helemaal niet met de zogenaamde openbare orde als excuus.

Telefoonnummer en geluidsopname van de gesprekken zijn bij Buro Jansen & Janssen aanwezig. Marijke is niet de echte naam van de persoon die benaderd is. Zij is gesteld op haar privacy.